

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.V.35.220/2012/4.szám

A Kúria a dr. Tóth Miklós ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (....) felperesnek a dr. Hernádi Anikó pénzügyőr őrnagy jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (....) alperes ellen jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a .. Törvényszék 2012. február 27. napján kelt 1.K.20.008/2012/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a ... Törvényszék 1.K.20.008/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A hatóság a felperes lakóingatlanán tartott ellenőrzés során 9 db 25 literes kannában összesen 220 liter gázolajat foglalt le, megmintázta és bevizsgálás céljából megküldte a szakértői intézetnek. Az intézet által készített szakvélemény szerint a

termék szabványos diesel gázolaj. A felperes az ellenőrzés során nem tudta igazolni a jövedéki termékek származását, de később becsatolt 8 db - ausztriai üzemanyag kút által kiállított - tankolásról szóló pénztárgépi bizonylatot, amelyeken nem szerepel a tankolást végző személy neve és címe. Az ellenőrzéskor a felperes úgy nyilatkozott, hogy a gázolajat traktorába vette, kis mennyiségben Ausztriából hozta be. 2011. március 16-i és június 14-i előadása szerint a gázolajat Ausztriában vásárolta, barátja diesel üzemű személygépkocsijának üzemanyagtartályában hozta be, ebből fejtette le, hogy áttöltse traktorába.

Az elsőfokú hatóság - megismételt eljárásban hozott - határozatában kötelezte a felperest 42.506 Ft jövedéki bírság, 57.800 Ft eljárási költség megfizetésére, és elrendelte a 217 liter gázolaj elkobzását.

A felperes fellebbezése alapján eljárta alperes a 2011. november 4-én kelt 3239-3/2011. NAV NYDRVPF számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését a jövedéki adóról és jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 27.§ (2) bekezdésére, 29.§-ára, 110.§ (5) bekezdés a) pontjára, 114.§ (1) bekezdésére, 114.§ (2) bekezdés e) pontjára, 116/A.§ (1) bekezdésére 119.§ (11)-(12) bekezdéseire, 120.§-ára alapította. Határozatának indokolása szerint az elsőfokú hatóság a jövedéki bírságot nem a gázolaj származása igazolásának elmulasztása miatt, hanem az adómentesen behozott jövedéki termék kereskedelmi célúnak minősülő beszerzéséért szabta ki, azért, mert a jövedéki termék az ellenőrzés során nem a gépjármű üzemanyag tartályában, hanem műanyag kannákban volt. Az a 10 liter mennyiséget meghaladó üzemanyag, amit nem a jármű üzemanyag tartályában szállítanak, nem minősíthető gazdasági tevékenységet nem folytató természetes személy magáncélú beszerzésének. A lefejtéssel a gázolaj a jövedéki adó alóli mentességét elveszítve jövedéki adózás alól elvont terméknek tekintendő, és mennyisége után jövedéki bírságot kell fizetni. Mintavételre az eljárás jogszerűségének biztosítása, a termék fajtájának, pontos paramétereinek megismerése érdekében volt szükség, ezért a szakértői vizsgálattal kapcsolatos költségek a felperes terhelik. A lefoglalt jövedéki terméket el kellett kobozni, mert az ügyben jogerősen jövedéki bírság került kiszabásra.

A felperes keresetében az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.

Az alperes ellenkérelmében felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Nem fogadta el a felperes tárgyaláson tett - korábbiaktól eltérő - nyilatkozatát, mely szerint az üzemanyagot 10 literes kannákban szállította volna be, és azt állapította meg, hogy a felperes a jövedéki terméket barátja gépkocsijának üzemanyagtartályában hozta be Ausztriából és Magyarországon fejtette le műanyag kannákba. Mivel a behozott mennyiség a kereskedelmi mennyiségnek több mint a kétszerese, nem tekinthető saját felhasználásra szolgáló jövedéki terméknek. A felperesi behozatal - a Jöt. 29.§ (3) bekezdése értelmében - a jövedéki termék mennyiségére, birtokban tartásának indokára, a szállítás módjára, a tárolás helyére figyelemmel nem minősíthető magáncélúnak, ezért ez után a felperesnek adófizetési kötelezettsége keletkezett. Az alperes a Jöt. 114.§ (2) bekezdés e) pontja, (1) bekezdés b) pontja alapján jogszerűen kötelezte a felperest jövedéki bírság megfizetésére, ennek mértékét is jogszerűen határozta meg. A felperes a jövedéki termék beszerzése, tárolása során nem járt el tőle elvárható körültekintéssel, ezért a jövedéki bírság nem mérsékelhető.

A hatóság jogszerűen járt el akkor, amikor szakértővel tisztázta a lefoglalt termék fajtáját és minőségét, megalapozottan kötelezte a felperest a szakértői vizsgálat díjának megfizetésére is.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, a jövedéki bírság mellőzését vagy mérséklését, hivatkozott a mintavétel és a laboratóriumi vizsgálat indokolatlanságára is. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a Jöt. 116/A.§ (1) bekezdésének, mert a bíróság figyelmen kívül hagyta a jövedéki termék birtokban tartásának indokát, a Jöt. 27.§ (1) és (2) bekezdéseit, 28.§ (3) bekezdés b) pontját, 29.§ (2) bekezdését. Előadása szerint az alperes nem tudta bizonyítani, hogy az üzemanyagtankból szívta volna le a gázolajat, az üzemanyag vásárlásra magán célból, saját felhasználásra került sor. Nyilatkozata szerint azért kérte „kölcson esetenként barátjától annak diesel üzemű gépkocsiját, mivel kénytelen volt ügyeit Ausztriában intézni”, és a megtett távolságra figyelemmel „eleve nem lehetett... a gépkocsiból üzemanyagot kivenni”. Mezőgazdasági őstermelőként két traktora van, és ha a szántóföldön fogy ki a traktorából az üzemanyag, akkor azt csak kannából tudja újratölteni.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp. 275.§, BH2002.29., BH2002.179.). A rendkívüli jogorvoslati eljárásban nem lehet hivatkozni alapeljárás során el nem bírált új tényre, körülményre, bizonyítékra, jogcímre (Pp. 270.§ (2) bekezdése, BH2002.283.).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték tekintetében nem azonos a bírósággal, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

A Kúria - a rendelkezésére álló iratok alapján - azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet megfelel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak. A jogerős ítéletben megállapított tényállás hiánytalan, iratszerű, okszerű, a logika szabályainak is megfelelő bizonyítékértékelésen alapul, az elsőfokú bíróság teljesítette indokolási kötelezettségét is. A jogerős ítélet 7. oldala részletesen tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság milyen adatokra, bizonyítékokra alapította a jövedéki termék behozatalára, tárolására vonatkozó tényállást, és kitér az egymásnak ellentmondó felperesi előadások értékelésére is.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az alapeljáráshoz képest teljesen eltérő, ennél fogva jogerős ítélettel el nem bírált újabb nyilatkozatot terjesztett elő a perrel érintett jövedéki termék behozatalára. Ezt az előadását a Kúria - az előzőekben ismertetett jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel - nem vonhatta értékelési körébe, így a rendkívüli jogorvoslati eljárás során az első fokú ítéletben jogszerűen megállapított tényállást tekintette irányadónak.

Az alperes és az elsőfokú bíróság - a felperes érvelésével ellentétben - nem hagyta figyelmen kívül a Jöt. 27.§ (1) és (2) bekezdéseit, 28.§-át, 29.§-át, hanem ezeket tekintette a jogvita eldöntésére irányadó anyagi jogi jogszabályoknak és helyes

jogértelmezéssel alkalmazta őket. Magáncélú, adómentes beszerzésnek ugyanis e szabályok értelmében csak az üzemanyag tartályban lévő üzemanyag minősül, mégpedig a szállítás ideje alatt és csak addig, amíg ezt az erre rendszeresített üzemanyagtartályból az ügyfél nem fejti ki, nem veszi ki, tárolási vagy akár más felhasználási célból. A jövedéki ellenőrzés során felperesnél fellelt és lefoglalt üzemanyag nem a gépjármű üzemanyagtartályában, nem 10 literes kannákban, hanem 25 literes kannákban volt, ezért a felperes beszerzése nem minősíthető adómentes magáncélú beszerzésnek. A Jöt. 110.§ (5) bekezdés a) pontjából következően sem minősíthető magáncélú felhasználásnak a felperes magatartása, mivel a tőle lefoglalt és ténylegesen birtokolt gázolaj meghaladja a 100 litert, tehát kereskedelmi mennyiségű. A kogens (kötelezően alkalmazandó) jogszabályi rendelkezések értelmében mindezek miatt - függetlenül a felhasználási céltól - a jövedéki bírság kiszabására a Jöt. 114.§ (2) bekezdés e) pontja, valamint (3) bekezdése alapján jogszerűen került sor.

A Jöt. 116/A.§ (1) bekezdése értelmében a jövedéki bírság összege kivételes méltánylást érdemlő körülmény esetén hivatalból vagy kérelemre mérsékelhető, illetve kiszabása mellőzhető, ha a körülményekből megállapítható, hogy a jogsértő személy az adott helyzetben a tőle elvárható körülményekkel járt el. A jövedéki bírság mérséklésénél az eset összes körülményeit kell mérlegelni, különösen az adózás alól elvont termék nagyságát, keletkezésének körülményeit, a jogsértő személy jogellenes magatartásának súlyát. A felperes akkor, amikor a kereskedelmi mennyiség után kiszabott jövedéki bírság mérséklését, illetve mellőzését kérte, arra hivatkozott, hogy nagycsaládos, GYES-en van és csak a felesége keres, de mindezt nem igazolta. E körülmények - az előzőekben ismertetett törvényi szabályozás miatt, figyelemmel az ügyben irányadó tényállásra is - még igazoltságuk esetén sem adhatnak alapot kivételes méltánylást érdemlő körülmény megállapítására. A felperes a közigazgatási és a peres eljárás során nem nevezett meg, és nem igazolt olyan adatot, tényt, körülményt, amit a javára figyelembe lehetett volna venni.

Osztja a Kúria az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a tekintetben is, hogy a Jöt. 119.§ (12) bekezdése értelmében a szakértői vizsgálattal kapcsolatos költségek az ügyfelet terhelik, ha jogerősen végrehajtható jövedéki bírság megfizetésére kötelezik. A felperes előadásával szemben az alperest a közigazgatási eljárás során terhelte a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettség, ezért jogszerűen rendelte el a szakértői vizsgálatot és az ezzel kapcsolatban felmerült díjat megalapozottan és törvényesen terhelte a felperesre.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2013. május 2.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró